

Ще про приказ ген. Айхгорна.

Повінене президента міністрів Голубовича.

Київ, 19. цвітня 1918.

На вчорашнім засіданні Малої Ради президент міністрів Голубович дав поза чергою додатковий пояснення з приводу приказу фельдмаршала Айхгорна, про який приказ уже була кілька днів назвад інтерпеляція в Малій Раді.

Промовць на початку зауважив, що се запитане й гострі з приводу нього дебати виникли власне кажучи з непорозуміння, — через те, що не було офіційно оголошено точного тексту німецького приказу, який був льогічним висновком із телеграм, що ревігало в справі засіву пшів міністерство хліборобства. Непорозуміння вийшло ще й з вини тої газети, яка надрукувала неперевірений і неточний переклад приказу. Принята в сій справі Малою Радою резолюція передана вже німецькому правительству. Одставки М. Ковалевського голова Ради міністрів не прийняв, бо для сеї одставки нема підстав; — міністр хліборобства й далі може провадити свою роботу в тому напрямку й на тих засадах, на яких провадив її досі.

Суд Польського Королівства на території Української Народної Республіки.

Львів, 23. цвітня 1918.

Варшавська Регенційна Рада видала рескрипт про утворення королівського польського окружного суду в Замості для повітів Замосте, Білгерай, Грубешів і Томашів.

Се се одно з заряджень, яким територію, приналежну на основі берестейського договору до Української Народної Республіки, трактується в волі Австро-Угорщини як приналежну до Польського Королівства.

Закон про недоторканість членів Центральної Ради.

Київ, 17. цвітня 1918.

На вчорашнім засіданні Мала Рада ухвалила отсей закон про недоторканість членів Центральної Ради:

1) Члени Української Центральної Ради не відлягають відповідальности за голосоване, за висловлені думки і взагалі за діяльність, авязану з виконанем обовязків членів Центральної Ради.

2) До слідства і карного суду члени Української Ради можуть бути притягнені тільки звичайним судовим порядком і з дозволу Української Центральної Ради.

3) Ні в якому разі члени Центральної Ради не можуть бути заарештовані або іншими способами позбавлені волі за винятком затримання на горячій вчинку.

4) Про потребу притягнення до слідства і карного суду або про затримане члена Центральної Ради на горячій вчинку відповідні власті повинні негайно сповістити Українську Центральному Раді.

5) На вимогу Центральної Ради судові переслідувані члени Ради повинні бути одкладено, а позбавлені волі скасовані аж до скінчення періоду уповажень Ради, або виступу з складу її члена Ради.

6) Аж до видання закону про незайманість особи членів Установчої Ради чинність чоток 2, 3, 4 і 5 закону поширюється і на членів Установчої Ради, вибори яких затверджено окружною або головною комісією по виборах. До початку праці Установчої Ради, передбачені в артикулах 2, 3, 4 і 5 справи, відносно членів Установчої Ради, підлягають розсудови Центральної Ради.

Крім того Мала Рада ухвалила негайно розіслати прийнятий закон телеграфом по всій Україні.

Нове становище в українській Раді міністрів.

Київ, 20. цвітня 1918.

Рада Народних міністрів ухвалила предложити в Центральному Раді законопроект про скасоване Генерального писарства й утворенне посади Порядкуючого справами Ради міністрів.

Анексія Бесарабії й осередні держави.

Львів, 23. цвітня 1918.

Віденське „Відродження“, видаване п. і к. міністерством війни „для плеканя міжнародних і економічних взаємин між Австрією, Угорщиною й Україною“, містить в ч. 8, а 18. с. м. переклад п. н. „Бесарабія“. Маючи на увазі, що стаття „Відродження“ є до певної міри висловом політичним поглядів осередних держав на справу Бесарабії, подаємо її нашим читачам. Стаття звучить:

Румунський президент міністрів Маргільо, ман проголосив в імені короля прилучення Бесарабії до Румунії. В Ясах ликували з приводу сього прилучення, справляди церковні і політичні торжества, а в Бухарешті поставили ся до справи значно холодніше; там цілком слушно питають себе з журую в душі, чи проголошене прилученне справді дасть ся перевести. Бо його не прийняли супокійно до відома. Навпаки зі всіх боків піднесли ся протести, а сама правна основа, на якій Румунія опирає свої домагання, не виглядає надто ясною та чистою. Перш усього сама резолюція бесарабського союму впала на усіх доволі нечаяно. Про існуванне сього законодавчого тіла досі не знав ніхто майже нічого, навіть в самій Бесарабії ні. Перше Бесарабія була одною із губерній російської держави. Після вибузу революції Бесарабія — мовляв — проголосила свою незалежність і вже навіть має власне представництво. Коли те все стало ся? Чи бесарабський сойм являєть ся справжнім представником цілого населення краю, чи може тільки малий гурток невідвільчальних політиків присвоєти собі право кермувати долею Бесарабії по власній сподобі? Отсе питання ще не прояснене. І загалом поки в справі будучої політичної судьби Бесарабії впаде останнє слово, треба прояснити ще цілий ряд всяких питань, які тепер румунське правительство стараєть ся спішно закрити перед людським оком.

Як відомо, під пору, ксли Румунія вже була заключила в осередні держави розем, вона нахидила ся на воєнній стопі з петроградським большевицьким правительством. Румунські війська вступила на територію Бесарабії. Тепер навіть тяжко сказати, що їх спонукало до сього кроку. Мабуть тому пішли вони на Бесарабію, що перш усього хотіли якнайбільше відлітн ся від армії осередних держав, а може щоби покарати большевиків або таки, щоби знайти для себе кращі умовини виживлення. Та не виключений й факт, що честилюбиві румунські політики вже тоді мали намір прилучити до королівства Бесарабію. Адже здобуте австро-угорських земель не удало ся й сього пляну треба було зрєкти ся раз на все, чому отже не витягнути користи при остаточній ліквідації давного російського царства? Не удало ся відірвати Семигороду від австро-угорської монархії — чому не стрібувати пошукати собі відшкодовання з иншого боку? На сей случай війна прещінь не скінчила ся би для Румунії надто нещасливо, хоча з військового боку її подожненне було дуже сумне. Румунія дивила ся на Бесарабію жадним оком вже за часів російського царства й не мала відваги заговорити голосніше тоді тільки зі страху перед самодержавним російським правительством. Тепер Румунія тратить Добруджу. Якщо пошастилоб прилучити намісць неї Бесарабію, зиск королівства був би зуди значнійший. Тоді румунський народ напевно простив би своїм політикам, які безсовісно втянули його у війну, що легко могла заключити ся повною втратою державної незалежности.

Так отже цілком ясно, що Румунія хоче прилучити Бесарабію. Тепер тільки питання, чи сей крок дасть ся погодити з правними поняттями нашого віку. Не булоб сумніву що до сього, колиб населенне Бесарабії було в цілості або принайменше в більшій своїй частині румунське й колиб легальне краєве представництво висловило думку про прилученне в недвозначний спосіб. Тоді проти згаданого акту — в кінці — не можнаб піднести ніякого заміту. Але якраз наведених передумов тут не має. Населенне Бесарабії ніяк не румунське, бесарабський сойм, що заявив ся за злукою, зовсім не являєть ся легальним представником бесарабського народу. Велика частина бесарабського населення, якраз може найбільша — се Українші й українське правительство підняло вже рішучий протест проти прилучення. Але й 200 тисяч Болгарів, що живуть в Бесарабії, також не мають охоти йти під румунське панованне. Болгари підняли зі свого боку протест, а за ними підуть певно й інші. Напевно можна казати, що й не конче велика частина румунських мужиків в Бесарабії має охоту перейти під Румунію, де надію на переведенне земельних реформ треба залишити мабуть раз

на все — тоді, як лишуючись в своїй старій границях, вони одержать земельну реформу на сумнів, а враз з нею і сповненнє своїх бажань.

Треба отже сказати, що в найкращих румунських претенсіях можна признати з певностию сумнів, що осередні держави не мають ніякої основи за всяку ціну старати ся, щоби Бесарабія дістала Румунія. Чого їм так дуже застало Румунія? Війні не знала аж надто? Чи в сій війні звязана в осередними державами? Чи в сій війні вступила в осередні держави антанті. Навіть тоді, як Румунія вступила в антанті, все підомогало їй заховувати супроти обох держав нейтральність, ся її нейтральність не була догіднійша хвиля, щоби напаста на Австро-Угорщину, вона вступила у війну, заманивши її ками царської Росії й звалебна агентами румунської війська потерпіли дуже тяжкі поразки, дві третини Румунії нині в руках осередних держав і коли побідники не ставлять умов, то вказує на велику лагідність і поблажливість, також на змагане назвзати після війни в перішнім противником можливі відносини. І свідчить про надто велику нейтральність. Ясах думають, що осередні держави прилучать з особливою радістю плян прилучення Бесарабії до Румунії. На винагороду Румунія в війні зовсім певно не заслужила й тому думає, що має оправдані права на одну частину Бесарабії, то буде мусіти доказати ці права. Мир, який буде заключений в Бухарешті, не знаєть зовсім певно понад головою — не домагань Румунії; відносно осередних держав молододі Народної Республіки не такі, щоб вона було зробити якусь угоду на шкоду України.

Осередні держави, які після заключення ра хотять жити в приязних відносинах з Румунією, не будуть мати нічого проти давних домагань Румунії дотично части Бесарабії. Одначе Румунія буде мусіти перед тим порозуміти ся по доброму з Україною й визначити родами в Бесарабії. Свята радість й бажання догослуженя з нагоди шасливого виходу з війни ще дещо передчасні. У осередних держав не може бути наміру позволити Румунії занадто покванне рішення Румунії питати ся обставинам, які мусіли би привести до виникнення конфліктів з Україною. В Бесарабії не може бути засаджений зародок нових незорумінь. Нехай Румунія порозумієть ся з усіма справи Бесарабії з самою Бесарабією, а не з сього в Україною. — Розумна угода, в якій будуть забезпечені однаково інтереси самої Бесарабії й оправдані домагання сусідів, знаєть певно признанне осередних держав.

Польські війська на Україні.

Львів, 23. цвітня 1918.

Київське „Відродження“ в ч. 21, а 22 с. м. доносить:

Польські війська головним чином осередні в двох районах: на Поділля (Брацлавщина і межні повіти) і на Київщині — в Київській повіті.

Перша група військ складаєть ся цілком з вояків бувших польських легіонів, які в складі австрійської армії вийшли проти Росії. Провідною ідеєю сих вояків була імперіалістична польська мрія: „Польща від моря до моря“. Після того, як Польщу занято французькими, ці легіони почали виступати проти Германії, все во імя тієї же ідеї. Щоб уникнути анархії, германцями легіони були одоброблені. Керісткуючись безладям і відсутністю реальних військової сили на Україні, ці легіонери купили й по одинці стали перебігати на Україну. Тут при допомозі місцевих польських поміщиків, котрі ніколи не кидали цієї же імперіалістичної мрії, вони згуртувались в отряди. Як мали бачити з вчинків тих отрядів в Немирові і других місцях Брацлавщини, вони лічать своїм завданням викликати анархію в країні, щоб не решкождати відбудованню Української держави.

Друга частина, яка оперує в Київській повіті, складаєть ся з 2-го польського корпусу загальною кількостю біля 15.000 ріжних родів зброї. Сформований згідно зголі з Української Урядом, вона деякий час не мияла свого ворожого відношення до Української Держави. Але скоро вона виявила своє справжнє обличчя агітуючи між людністю, що Український Уряд продав ся Німцям і вони мають думку йти на Київ, ці трудячого люду мають думку йти на Київ, аби усунути Уряд і передати землю селянам. Справді, скоро вони почали посуватись на Київ. По дорозі до них пристало багато місцевих елементів, збитого з толку агітацією. Вони

того, як їм було заборонено йти до Києва, вони повернули на Канів, маючи на меті перейти на той бік Дніпра. Зараз вони поки що перебувають в околицях Канева.

З Жерники повідомляють: На станції з'являється ся багато польських офіцерів й солдат. На запитання влади, куди вони їдуть, вони відповідають, що у них є зв'язки з усією владою і української влади вони не визнають.

Литва і Саксонія.

БЕРЛІН, 22. цвітня (пр.). „Weser-Zig.“ доносить, що до Берліна прибув саксонський наступник престолонаслідника принца-герцога Вільгельм, а завтра прийме державних мужів і секретарів. Вислідом цих нарад буде найімовірніше подогоджене литвської справи в формі персональної унії між Литвою і Саксонією.

Естонія-Лвонія і Прусія.

Персональна унія?

БЕРЛІН, 22. цвітня (Тжб) Вечірні новини доносять, що 21. с. м. прийняв канцлер в голландській квартирі делегацію естонсько-лівонську. Гр. Герлінг подякував делегації за довіру до царя, висказав на засіданні краєвої Ради і закликав геть вість царя, взяти під військову опіку німецької держави краї заступлені краєвою Радою і підпирати їх змагання відрізати ся від Росії. Військ заявив іменем царя готовість, прийняти відлучені області як самостійну державу. Бажав краєвої Ради що до утворення одноіменної монархічно-конституційної держави в персональній унії з Прусією цар прихильно розслідить, а найвище рішення подасть ся відтак до відома краєвої Ради.

Виміна телеграм між Буріяном і Стечковським.

ВІДЕНЬ, 22. цвітня (Тжб) „Polsche Presse“ доносить, що міністер закордонних справ бар. Буріан вислав до польського президента міністерів Стечковського телеграму, в якій заявив, що буде готовий поперти по силам польське правительтво в праці коло будови польської державності. Др Стечковський подякував Буріянові за сю готовість і зазначив, що вразливі слова Буріяна скріпляють його сильну надію, що вдасть ся відбудувати польську державність і запевнити будучину Польщі.

За виборчу реформу на Угорщині.

Масовий страйк в цілїм краю.

Будапешт, 22. цвітня 1918.

В Будапешті і всіх більших містах Угорщини відбудеть ся нині пополудні страйк і масові збори за виборчу реформу. Усі фабрики і інші підприємства будуть замкнені, трамваєвий рух буде також здержаний. Управа соціалістичної партії видала відозву до людности, в якій вказує її до рішучої боротьби за виборчу реформу. Страйк скінчить ся вівторок рано.

БУДАПЕШТ, 22. цвітня (Тжб). Організоване робітництво устроїло пополудні демонстраційний страйк за загальне виборче право. Всюди застановлено працю і здержано трамваєвий рух. Каварні, ресторани і склепи були зачинені. В міських гаях відбули ся збори, в яких взяло участь до 100.000 робітників. Спокою ніде не заклочено.

Протест Ірландії.

ЛОНДОН, 22. цвітня (Райтер). В цілій Ірландії проповідували вчера священники проти обов'язку військової служби. Богато з них відібрали від мас народу присягу, що будуть ставити опір проти введення військового примусу. Ірландський національний посол Девлін дав в Бельфаст промову перед многими тисячами народу і взявав Ірландців, щоби не приймали закону про обов'язок військової служби.

ЛОНДОН, 22. цвітня (Райтер). „Daily Express“ доносить з Корк: Військові влади ввели найголовніші велізниці та поштові та телеграфічні бюро в Ірландії.

Війна в Італію.

ВІДЕНЬ, 22. цвітня (Тжб) Урядово: На південнім тирольським фронті і в області Семи Громзд гарматні бої.

Боева павва на Заході.

БЕРЛІН, 22. цвітня (Вольф). Урядово: На боевих місцях підорината піхоти. Змагання неприятели передерти ся через каніє La Basse на північний захід від Еншіте наслідком нашого огню не повели ся. На північ від Альберт взяли ми в полон 88 Англіїтів, в тім 2 офіцери і здобули 22 метавок мін та кілька кулеметів. Гарматна боротьба буда жива тільки в деяких відтинках.

На прочих фронтах боева діяльність в уміркованих границях. На південний захід від Альткірх взяли ми в стейжій боротьбі бранців.

З інших боевищ нічого нового.

З Товариства вакаційних осель.

По чотиролітній перерві відбуло ся дня 3. с. м. засіданє Виділу Тов-а вакаційних осель. Предсідателька зложила звіт з діяльності за минулий час.

Страшна війна здержала буда всяку працю. Управа осель ледви змогли в 1914 р. відвезти дітвору з Коршева та Милованя домів. А було дітвори много, бо 110 осіб, були і віденські українські діти. Та не удалось вратувати товариству інвентарів, з той причини понесло воно превелику втрату.

Рік 1915 і 1916, се мертвий час в діяльності товариства.

Та вже в 1917 році, памятаючи на свою задачу: „ратувати діти“, видячи велику смертність дітей і загальну моральну нужду, zorganizовало товариство при допомозі комітету 2 повні оселі, дівову в Підберезцях (40 осіб) і хлопчачу в Гаях (22 ос.) та півоселі у Львові. Що в таких важких обставинах удалсь сі оселі, се в головній часті заслуга львівського комітету О. О. Парохів місцевих і добоколичних, учительства та парохіян, котрі не шадили ні трудів ні матеріальної підмоги, щоб довести діло до кінця. Оселі сі коштовали 6.000 К. На се вилнуили жертви зібрані в церквах по селах в сумі 817 74 К., жертви товариств 725 К., від комітету в Празі 367, зі збірок у Львові 1736 65 К., жертва Тов-а вак. осель 647 38 К., дрібні жертви 263 К. В натураліях жертви громад Підберезці і Гаї виносили около 2000 К. Щира дяка належить ся всім Добродіям та прихильникам убогої дітвори.

Бажанєм товариства є сего року поширити діяльність, обняти цілий край, кожний куток, де лиш є яка слабосильна дитина, щоб наша бідна дітвора тішила ся опікою всієї суспільности, щоб могла в дітні місяці, свободні від науки, відіткнути свіжим, сільським воздухом, налюбувати ся природою, побути між нашим народом, та під проводом своїх добрих настоятелів скрипити ся фізично і морально. До сего треба співділяна всієї суспільности, щоб вона піддерла змагання товариства не лиш жертвами грошеви, але і ділом. Хто може, нехай прийме між свою родину одно, двоє слабосильних дітей та заохайкєть ся ними як рідними, бо ж се наші діти, се діти нашого народа, се його будуча доля.

Щоб заинтересувати загал сею акцією, оголосити Виділ окрему відозву.

Загальні збори Тов-а вакаційних осель назначено на день 26. с. м. в пятницю о год. 6. по пол. в комнатах „Бесіди“ при улиці Косцюшка. На сі збори запрошусь Виділ усіх давних і нових членів, сподіючи ся, що численно прибудуть і дадуть доказ, то не байдужа їм доля молодого покоління, сеї будучини народу.

НОВИНКИ.

Львів, 23. цвітня 1918.

— Літний час на Укрні. Рада Народніх міністрів узважила перевести годинники з 12. год. на 18 цвітня на період літнього часу на одну год. вперед.

— Конференція старостів Східної Галичини відбула ся вчера перед полуднем в будинку намісництва.

— Снефискований пастирський лист. У всіх костелах в Кракові відчитано пастирський лист кн. єпископа Саніги, в яким визнає міську людиність до ровваги і спокою. Лист сей помістили дневники, але його сконфісковано.

— Свідство що до польських агітацій з вишколу в Болехові. Яких інтерв'ювано в Гушт — як подає „Wiek Nowy“ — застановлено. Офіцери і жовніри стануть до перегляду і будуть приділені до австрійської армії. Ре-лямованих вже мабуть звільнено. Легіонери родом з Королівства остануть в таборі аж до загального зарядження. Полковник Сікорський буде приділений до австрійської армії як резервний офіцер.

— Селі-Батька розпочинає тепер обнову своєї діяльності у всіх напрямках плеканих перед вибухом війни. Щоби сповнити сю задачу, мусить товариство мати до розпоряджності відповідні фонди на покритє найкращіших видатків. Тому Старшина „Сокола-Батька“ звертає ся до всіх членів товариства з закликом, щоби зводили вкладувати правильно біжучі членські вклади або в домівці товариства в вечірних годинах або до рук курсора, що від 1. мая с. р. збирати буде вклади у членів. Також просить ся всіх членів, щоби з огляду на неплачене вкладок протягом цілого часу війни, схотіли добровільно означити висоту релігійної за залежності і сплатити її або одноразово або в місячних ратах при нагоді блачених біжучих вкладок. — Старшина С.Б.

— До українського наездного учительства пав. Долина. Дня 1. мая (в середу) в год. 2. по полудні в комнатах „Бесіди“ в Долині відбудуть ся довірочні сходи кн. укр. нар. учительства. Ціль сходи: віднова нашого організаційного життя. Окремих запрошень не висилаєть ся. Володимир Чолій, учитель в Перегінську

— Карта на тютюн. Нині появил ся розпорядок міністерства фінансів, який упорядиліє продаж тютюну. Розпорядок ділить гостий на сталих і склепових. Сталими є всі особи мужського пола рід 18. р. життя, які постійно мешкають в окрузі трафіки, а не мають ще приділу тютюну; склеповими є ті що находять ся там тільки переходно, або мають вже приділ тютюну (подорожні, жовніри на відпустці і т. п.). Склепові гості, діти і молодіж не можуть купувати як сталі гості. Приділ скількості регулюєть ся після кождоразового побору трафіки на основі ключа: 6 цигар або 18 папіросів або пів пачки тютюну або пачка тютюну до факки. Переступленє розпорядку караєть ся гвинною до 5000 К. або арештом до 6 тижнів. Розпорядок віде в житє менше більше за 8 неділі, значить з кінцем червня.

— Музичний попис. Дня 21. с. м. відбув ся в школі гри фортеп'янової пані Ловатинської-Росовської музичний попис учениць і учеників, на котрім кромі родичів було також много запрошених гостей. Так учениці як ученики виказали поступ в науці дуже добрий, а з помежи них визначила ся найбільше учениця Я. Куніцька, котра солідним відогранім творів: Глюка, Лешетицького, Шопена, Шітта, Деліба і Шуманна довела великого зажалєваня як і талану до музики. Нехай тих кілька снів признаня буде для молодіж заохотою до дальшої праці на полі музичнім, а учительщю подякою від родичів за совісну працю. — Гість.

— Пятниций тиє появил ся в в'язницях карного суду у Львові. В минулим тижні прибуло там на мужеський відділ дві особи, в яких стверджено сю недугу.

Перепроводженє на Великдень.

З кругів урядників Краєвої Дирекції скаргу пишуть нам:

Вже давно майже всі центральні краєві власти перепровалили ся до Львова. Така доля чекала і Краєву Дирекцію скаргу. Та пан віцепрезидент Бугно старав ся відізв свого ресорту як найбільше опізнити. Бо чим зле йому діяло ся у Бялій? Диети величезні, родина жіночки Німки і його діти мешкають у Відні, а Бяла мас з Віднем знамените полученє. Не дуже далеко від Бялої Величка і Бошня можуть обильно заосмотрювати дім п. віцепрезидента в ріжні віктуали першої сорти. Пан віцепрезидент цю кілька тижнів роблять „Sprung“ до Відня, отже по що вибиратись до далекого Львова?

Аж робітники під впливом нашенств, що — мовляв — присутність центральних галицьких урядів викликає дорожню в місті, напали 8. с. м. на консул скарбових урядників та його адемолювали. Тепер вже віцепрезидент мусіє згодити ся на виїзд до Львова. Та на диво зачало йому дуже спшитись.

Не цікавий був би той посліх для ширших кругів громадянства, коли не був би полученний з ідкою злобністю супроти урядників української народности. По приказу п. Бугна мас виїхати перший поїзд в суботу 4. мая в 3. год. по пол. з Бялої. Сей поїзд приїде до Львова коло 7. год. вечером 5. мая. Не треба забувати, що 4. мая велика субота, а 5. мая Великдень

українського народу. Та коли прийде ся 5 го вечером, то робота ще не скінчена. Треба у „світлий понеділок“ авбирати пакунки, так само як у вел. суботу і п'ятницю треба буде пакувати ся. Питаємо, чи важив ся би п. Бугно на щось подібного на польський Великдень? Щоби представити собі всю адобу скарбового паці, пригадаймо собі, що навіть у війську в „Mittel-land“ святкується „Gebotene Feiertage“, до яких належить Великдень.

Не такий „службиста“ був п. Бугно, як йшло о урядників Пояків. Ті не тільки доставали відпустки на свята, але ще повні дісти ва 2 дні свят. Колиж Українцями вдало ся дістати святочну відпустку, тоді п. Бугно пильнує, щоби йому урятути дісти за вес час відпустки.

Урядники України в Бялій, яких доля ушастинила такими шефами як п. Бугно і президентіст п. Бартошевський, апелюють до свого Кляя Церкв, ексц. митрополита гр. Шептицького, щоб ексц. Митрополит завалив ся ласкаво поступком п. Бугна стали в обонюв релігійних поцувань свого стада та вплинули на кілька днівне приспінєнє або опіжненє перенєсеня Крєсвої Дирекції скарбу в Бялої до Львова, щоби українські скарбові урядники не були вмушені провести Великдень як цигани чи евакуовані. Урядники України апелюють далше до ексц. п. намісника, щоби пригадав п. Бугнови, що він ще є шефом польської скарбовости, а п. к. австрійським урядником. Вкінді звертають ся урядники-Українці до Хв. Парламентарної Рєпрезєнтації українського народу в Галичині, щоби наші народні представники завалили ся в парламенті ближе особю п. Бугна, евенчуально інтервеніовали в тій справі у міністра скарбу.

Наведений факт не ідеологований — се одно з огнищ в ланцюху цілої діяльності п. Бугна. Чи звісно наші Рєпрезєнтації, що ані в президії, ані на жаднім важнійшій становищі в дирекції скарбу нема ні одного Українця? Чи звісно Українській Парл. Рєпрезєнтації, що навіть в кваліфікаційній і дисциплінарній комісії українські урядники полбавлені свого представника? А всі референти персональних справ — се Поляки-шовіністи. Коли один з Українців, старший радник Н., дістав був одну часть персонального реферату, то йому так потрафив доісти п. віцепрезидент і комп., що той бідний чоловік волів піти на пенсію, як тертіти присмітєть „obcowalnia i urzędowania“ з панами верховодами з дирекції скарбу.

Правилом є, що урядники-Українців під ріжними претекстами поминають ся при авчєзах. І нема кого, хто став би в їх обороні. А прєцинь вже того ми діждались, що навіть в намісництві є віцепрезидент Українець, є Українець в президії, лишєнь про Дирекцію скарбу забуто. Нєвжєж Українці-урядники з крєсвої дирекції скарбу мають бути вічно пєліями на своїй землі і ніколи не діждуть ся того, щоби Українці сиділи в президії та в кваліфікаційній і дисциплінарній комісії Крєсвої Дир. скарбу як рєпрезєнтанти українських — тепєр тяжко кривдженних — урядників. Чи відомо Укр. Парл. Рєпрезєнтації, що Українців урядників Дирекція з прєвила не рекємує, так що „unverbindlich“ для Дирекції є виключно Поляки? Нєвжєж Українці вічно мають вносити наруги і вічно мають бути в ролє „ledwie cierpiących“? Нєхай наша Парл. Рєпрезєнтація звернєть ся до людей з наших кругів по інформації, а довідаєть ся багато інтересних річей з „царств“ п. Бугна et cons. Не о ласку просятє урядники-Українці, а о належєу справедливостє для покривдженних.

Чи Ви вже обезпечені на мите?

Коли ні, то зверніть ся до одного з українських товариств взаємних обезпечєнь на мите і ренти

„КАРПАТІЙ“ — у Львові — вул. Руська 18

Українець обезпечуєть ся тєж ки в українським Товаристві! XII 1-7

ПОМЕРЛИ.

Федір Након чайі хорунжий 90. п. л., родом в Цеблява п. л.в. сокальського, помер 6 марта с. р. в Ver. Rev. Soldat II, у Відні в віці 28 літ. Покійний визначав ся ще за молодю в уч. семинари в Сокалі гуртувати свої товаришів в просвітні кружки, де сам брав найживішу участь. Через се навіть шкільні власти усунули його з семинара. Покійний через се однак не упав на душі. Як приватитєт зложив іспит зрілості та і дав ся на учительську посаду в гволянським повіті. Будучи на кількох посадах в тім же повіті, працював тєж більш ревізійше для свого народу. Доказом його широй і культурной праці є се, що тамочні мешканці згаду-

ють його яко равного співробітника на народній ниві. В. И. П. I

о. Северин Стрільбицький, гр. кат. парох Россохача і Сосудівки удоков ся 26. марта с. р. в Россохачи, прожиши 59 літ. В. И. П. I

ОПОВІСТНИ.

Середа, 21. чвітня 1918.
Навіті греко-кат.: Агніпа свєцк. — римо-кат.: Юрій мч.
Звєтра: греко-кат.: Василь пред. — римо-кат.: Марка св

Український Народний Театр, дир. К Рубчакова Львів сая Т-ва ім. М. Лисенка.
В суботу, дня 27/4 1918 „Бєзталання“, нар. драма на 5 діє К. Карого.
В неділю, дня 28/4 1918 „Циганка Аза“, нар. драма на 5 діє К. Галєсєвича.
Початок 7:30 вечер.

На сходинах Таваріств „Сєва Уквєйнів“ в четєр 25. чвітня (сєльч „Бєсєди“) вєголоситє відчит на тему „Дєцї з експєримєнтальної пєсихології“ п. О. Цєгановськє. Початок о год. 6. попол. Гості особливю в педагогічних кругів пожадані. 962 1-1

Загальні Зборє львівського окр. Відділу тов. „Взаїмна поміч гал. і бук. учителів і учительок“ відбудуть ся дня 1. мая о год. 11 у Львові в школі Шевченка, вул. Мохнадського 12, зі слїдуєчим порядком: 1. Звіт уступаєчого Відділу. 2. Вписи нових члєпєв. 3. Вибір нового відділу. 4. Пр-грама роботи на рік 1918 (реф. тов. Крайнік). 5. Вєсєнєя. О год. 8. рано того дня далше рєалізація призначєних товарів на одєжу а пє зборєх на одєжу. — А. Зелєний, голова Відділу. 2-2

НАДІСЛАНЕ

АДВОКАТ

Д-р Іван Ганкевич в Коломиї

пошукує

соліцитатора.

966 Неариват сферта остзнуть бєа відловди. 1-3

Іван Роздольський

У. С. С. пєлонєчий 4 верєсєя 1916 р. не писав ані разу. Хто з вертаєчєх з полону видєв єго в полоні, знає що про него, прєшу донєсти до: о. Е. Роздольськєй, Божиків, п. Литвинів. 968 1-4

ОГОЛОШЕННЯ.

В ЖИВЕТТЕ і т. в. вєострєть собі кожєдє слєв не лєчє спєциєльнєх дєларатом „Sallera“, цєна К 350, пасє спєциєльнєй К 50 из прєцизиєу на попер. лєчє К 1 — за пєрто. Sallera, найліпшє вєстєрє до Жєлєзєтєя і т. в. 7 К гуані Пєрфумєрєя С. ФЕДєР, Львів, Сємєстусьєна 7. 96 е 91-7

Адвокат при судї окружнім

пошукує

конципієнта

в прєвом субституючї — Зголошенє до Адмїнїстрації від „Пєдїра“. 970 1-1

Велика інституція фінансова

пошукує

двох провізоричєх возєньєх. 973 Зголошенє від Львів* до Адмїнїстрації „Дїла“. 1-2

Середного віку жєнщина

пошукує мїсцє до зарєду домог на сєлі у свєщєника вдівч. Потрафитє добре кухарити і розуміє ся на гєлєподарствї і огородинцтвї дуже добре. Адвєсувати прєшу Параскєвіє Пєтрусь, Бугковичі, п. Перємишль. 964 1-2

Абітурієнтка уч. семинарії

бувшє учєницє гїмназії, прїймє лекцієу — прїготованє до вступного іспиту гїмназ., або котрєй нєбулє народної клєсєн. Найрєшє в бажєчїт лекцієя на сєлі, в Буковині. — Зголошенє слати на адресу: Кєвєрдович Ізєнна, Ніцмань, Буковина. 967 1-1

Gut in Ostgalizien zum Kaufen oder Pachten gegen sofortige Übernahme mit beiden Händen wird gesucht. Annoncen an d. Adm. dieses Blattes unter „b“ 1000 Morgen“.

Літературні новини.

Українська Видавнича Слїжа у Львові, ул. Чарноцького, ч. 24, відчєвєнє по нєкєйшєй діяльнєстє, видєєя двєє отєї нємєкє У вєршїєй сєрїї (Мєлєй):

1. Василь Стєфанчик, Дорога, другє виданє з образками Олєни Кульмїцькєй.
2. Марко Вовчок, Народні оповідєня т. 1, новє виданє.
3. Вєл. Гєнєтєн, Народні нєчєєя. Зобразєклими Волєд. Кєбрїнськєго.
4. Лєєв Мартович, Зєбєбєнє, повїсть з образками Микити Вєхєрєя (пєсєдовєнє).
5. Вєлєд. Гєнєтєн, Народні байкє з образками Микити Вєхєрєя (пєсєдовєнє).
6. Густєв Гєрштєм, Мрї Карин Брєєтє, повїсть.

- У другїєй сєрїї (мєншїєй):
1. Микєлє Гєгєль, Вієя, другє виданє, в прєкєладї Ієв. Крєвєцькєго.
 2. Василь Панєєко, Олігархїє і дємократїє.
 3. Орєст Лєвїнськїй, Нєспєлєванїє шкєлє бєувальщїна.
 4. Микєлє Лєвїнськїй, Тї, що вїд нєє, відїєшли (сїє нєкрєольогїє).
- Українськєя Видавнїчєя Слїжє прїймєє двєє нємєкє чїслє.

Головний склєд виданєу у Львові Наук Тов. ім. Шевченка, Львів, Рєвєкє ч. 18.

2K Видавництво „Лїтерєтєчєно-Лїтерєтурнї Новинї“

НОВЄЛЄ ЕДГАРА ПО

прєкєлад з англїєськєй мови І. Пєтєрєвїчє

МОЄ ЛІСТИ

Поезїє Вєсєлєя Щєрєтєя.

Цїна по 2 нєє.

2K Зємовєлєтє в кнїгарнї ім. Шевченка у Львові.

„ЛЮМЕН“

Львів, площєя Марїєвськєй

(гогєль Європєєвськїє) запатєнтє

Карбітові лампє стєлє

Лїхтарнї карбітові і карбє

Наєтові і вєсктрїєчнє лїхтарнї

Жарівни металєвї малєнєкїє прєбєрє до стєлє

XIV 1 5 Стїнки газовї по І. А.

Калєндєрїєм на р. 1919

зї свєтєями гр. і рим. кат. і прєносє прєсєкє друкє набутї можуть накладчїкє калєндєрїє Адмїнїстрації „Дїла“. — Зголошєнє до Калєндєр 1919

Хрїстєс Воскрєсє!

Дуже гарні кольорові свєтєчнє видївкє малюнкє Ієв. Кєсєнїєкє, накладєу Д. Кучкєя.

Сєрїє в тєєх рєдїєх поєдєєть ся:

из 18 штук з портєя	4 K
48	10 K
100	20 K
500	100 K

Кучкєя 35*, рєбєчє.

Вєсїєлєєть ся лїш за нєпєрєд прєслєну гєтїєву.

АДРЕС СКЛАДУ:

Антонїєя Лєвїцькєя

Львів, ул. Гєломбє ч. 11 з.

955 3-3